

O altă „Piatră însemnată” (Piatra scrisă de la Broscaru) a fost descoperită de arheologii de la Muzeul Județean Buzău de curând în zona așezărilor rupestre din Munții Buzăului. Este vorba despre o piatră gigantică inscripționată cu semne aparținând unei civilizații necunoscute. „Piatra însemnată”, cum a fost supranumită, este în formă de ciupercă și se află pe dealul Broscarului, în comuna Colți, locul altor celebre așezări rupestre, „Aghaton” și „Fundul Pesterii”, care cuprind simboluri începând din Epoca Bronzului și până în perioada creștinismului timpuriu.

S-a săpat în jurul ei și s-a dezvelit o suprafață cam de doi metri pe un metru, plină de semne pe toate fețele. Directorul Muzeului Județean Buzău, Doina Ciobanu, a spus că „sunt semne absolut ciudate, în formă de triunghi, stelută sau pătrat, cu certitudine făcute de o ființă umană, care nu se regăsesc în nicio scriere cunoscută până la această oră”.

Piatra însemnată a fost dezgropată de arheologi, studiată, fotografiată și îngropată la loc de arheologi, pentru a nu fi distrusă de turiști sau de alți amatori de senzațional. Interesant este că nimeni nu recunoaște a fi vreun alfabet care să fi fost folosit pe teritoriul țării noastre sau pe la vecini. Doar stele alcătuite din linii întretăiate, jumătăți de stele, cruci mărginite de pătrate și dreptunghiuri, multe simboluri solare, semne de tipul răbojului, linii care se întretaie și se frâng, spice sau brăduți. Asta îi duce pe unii specialiști cu gândul la faptul că ar putea reda o hartă, poate o hartă a cerului.

O altă idee este aceea că semnele nu au fost făcute toate odată, ci pe rând, la anumite ocazii. Poate că acolo era un loc de întâlnire și procesiune periodică, și de fiecare dată, se însemna ceva pe piatră: o invocăție, o rugă de mulțumire către Dumnezeu, vreun nume sau lucru important. Un fel de „icoană” precreștină făcătoare de minuni, unde la anumite date se strâneau oameni cu nevoi și boli. Sau poate, cine știe?, un loc sacru, unde inițiații veneau periodic și lăsau însemnări pentru cei ce vor veni după ei, ca să-i îndrume sau să le transmită ceva. Călătoria noastră surprinde mărturiile scrise pe piatra Broscaru despre care unii istorici sunt de părere că simbolurile încrustate adânc în piatră ar avea corespondent în desenele de pe tăblițele de la Tărtăria, cultura Vinča-Turdaș, descoperite de cercetătorul clujean Nicolae Vlăssă în anul 1961, dar și în pictografia sumeriană.

Ei spun că cercetarea scrierilor din Munții Buzăului, inclusiv a celei de pe dealul Broscaru, trebuie făcută în ansamblu și nu separat, întrucât ar exista o conexiune între ele... Pe Piatra scrisă din Broscaru apar peste 200 de simboluri, pentru care s-a folosit tehnica inciziei și a zgârierii pe perete (piatră) a figurii, obiectului sau simbolului. Sunt redată arme, vârfuri de lance, de săgeți sau sulițe, cu sau fără coadă de lemn, pumnale, dar și alte semne specifice artei rupestre preistorice (2200 - 1800 î.Hr.). „Este un spațiu în care oamenii preistorici au venit și au desenat în piatră reprezentări de arme și diverse simboluri.

Ca dată, s-ar încadra între 2200 și circa 1800 î. Hr., deci epoca bronzului. Este unicat în sud-estul Europei...”, spune Sebastian Matei, cercetător la Muzeul de Istorie Buzău. Diana Gavrilă, absolventă de Istorie și ghid local, spune că piatra este greu de găsit fără un îndrumător din părțile locului. „E în mijlocul pădurii, pe o culme, strategic așezat punctul acela, un punct de manifestare. Culmea Broscaru se remarcă prin faptul care are vârful oarecum retezat. Până în 1975 era o culme dezgolită, de pășune, iar ea a fost împădurită artificial pe vremea comunismului” (...) „Sunt pictograme, în general reprezentări solare.

Printre însemne sunt și brăduți, de exemplu. Pot fi o formă străveche de comunicare, dinaintea folosirii grafemelor. Este o simbolistică destul de complexă pe care cineva din sat nu ar fi fost în stare să o facă. Este foarte veche, dinaintea scrierii pe care noi o cunoaștem, deoarece domnul profesor Nica mi-a spus că a ridicat de pe acea piatră vreo 35 de centimetri de turbă, care se depune în sute de ani”, spune Diana Gavrilă. Iată încă o dovadă a faptului că poporul nostru a simțit nevoia de a consemna ceva, de a lăsa un semn, un mesaj de dincolo de decenii, de secole și milenii. Rămâne în sarcina noastră să deoalăm importanța mesajului și să îi găsim locul meritat în cartea de istorie a patriei noastre și a Europei. Poate Inteligența Artificială va avea un cuvânt de spus...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Conf univ. dr. George V Grigore

*Independența
prin Cultură*